

en Reform af Lønningerne for Embeds- og Bestillingsmændene ved Universitetet og Universitetskvæsturen, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt har staaet paa Dagsordenen siden Rigsdagssamlingen 1906—07. Der blev nemlig da vedtaget Love om Lønninger for Ministerierne, Rigsarkivet, det kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket. Desværre kom der den Gang ingen Lønningslov frem for Universitetet og de andre af mig nævnte Institutioner. Aaret efter kom Lønningslovene for Folkeskolen og den højere Almenskole, og der er siden kommet Lønningslove for Rigshospitalet og Seruminstitutet, men der har endnu ingen Lønningslove været forelagt for Universitetet og de beslægtede Læreanstalter. Grunden hertil maa jo udelukkende søges i den finansielle Situation. Imidlertid har Ministeriet ment, at nu kunde man ikke udskyde det Tidspunkt længere, da man maatte forsøge i alt Fald at faa en midlertidig Forhøjelse af disse Lønninger. Man har derfor i det andet Ting fremsat Forslag om en saadan Lønforhøjelse. Naar Ministeriet ikke er gaaet med til at fremlægge den Lønningslov, der i en Aarrække har foreligget udarbejdet af Universitetet og har været indsendt til Ministeriet, ere Grundene dertil to, nemlig for det første de økonomiske Forhold og dernæst et Spørgsmaal, der er rejst af Finanslovkommissionen, og som gentagne Gange har været berørt i det andet Ting, nemlig Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission, der kunde tage forskellige Forhold Universitetet vedrørende under Overvejelse og maaske fremkomme med et Lovforslag, der skabte en ny Organisation for Universitetet. Naar en saadan Kommission maa tænkes nedsat i den nærmeste Tid, vil det være naturligt, at den samme Kommission saa faar paa sit Program at fremsætte Forslag til en endelig Lønningslov for Universitetet. Man kunde jo sige, at de andre Institutioner berøres ikke direkte af en saadan Universitetskommission, men hvis man tilsigter et Lighedsforshold med Hensyn til Lønningerne, naar Talen er om Universitetet, den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt, vil det være skæbnesvangert at fremsætte et Lovforslag om Lønninger for de to Institutioner, inden det kunde ske for Universitetets Vedkommende.

Det forelagte Lovforslag har været behandlet i det andet Ting og er der undergaaet adskillige Ændringer. Jeg skal tillade mig at fremhæve, at man i

det i det andet Ting nedsatte Udvalg er enedes om en Fællesindstilling gaaende ud paa at tillægge Universitetets Professorer følgende Lønningstillæg: Paa første Lønningstrin 900 Kr., paa andet 800 Kr., paa tredje 700 Kr., paa fjerde 600 Kr. og paa femte 500 Kr. For Professorerne ved den polytekniske Læreanstalt og den farmaceutiske Læreanstalt er Tilskuddet procentvis det samme, men da Begyndelseslønnen ved disse Institutioner er 3,200 Kr., medens den paa Universitetet er 3,600 Kr., bliver det højeste Lønningstillæg, Professorerne ved Polyteknisk Læreanstalt og Farmaceutisk Læreanstalt faa, kun 800 Kr. Som Lovforslagets Titel antyder, var der i det Lovforslag, Ministeriet fremsatte, helt og fuldt indbefattet et Forslag om Lønforhøjelse for Universitetets Kvæstor og for Embeds- og Bestillingsmænd, der tjene under Kvæsturen. Jeg maa beklage, at man i det andet Ting har skudt Bevilningen til Lønningsforhøjelserne for Kvæsturens Embedsmænd ud. Man har gjort det med den Bemærkning, at Kvæsturen fik sin Lønningslov saa sent som i 1902, medens Universitetets Lønningslov er fra 1892. Idet jeg beklager dette, vil jeg tilføje, at det ved tredje Behandling af Lovforslaget i det andet Ting udtrykkelig udtaltes baade fra Ordførerens Side paa hele Udvalgets Vegne og fra et enkelt Medlems Side, at man forudsatte, at naar det endelige Lønningslovforslag fremsattes, vilde Kvæsturens Lønninger blive at regulere i Overensstemmelse med de Bemærkninger, der bleve gjorte i 1902, da Lovforslaget om Kvæsturens Lønninger blev fremlagt. Forholdet er jo dette, at Begyndelseslønnen for Kvæstor ansattes til 5,200 Kr. i Lighed med de daværende Lønninger for Departementschefer i Ministerierne, men siden den Tid ere Lønningerne for Ministeriets Embedsmænd regulerede, som jeg nævnede før, og Begyndelseslønnen for en Departementschef er nu 6,000 Kr., og som Følge deraf skulde Kvæstors Løn forhøjes fra 5,200 til 6,000 Kr. Der blev ogsaa i det andet Ting i Gaar nævnt, at man maa huske paa, at Stillingen som Kvæstor ved Universitetet i administrativ Henseende er overmaade omfattende, idet Administrationen angaar 30 Mill. Kr. Derfor vil man jo fuldt ud kunne sige, at Stillingen som Kvæstor svarer i administrativ Henseende til den Stilling, som i Ministeriet betegnes som Departementschefstillingen.

Angaaende Forslagets Bestemmelser vedrørende andre Embeds- og Bestillingsmænd skal jeg fremhæve, at Forslaget